

לעתיק, נסתר הכל, לראות באותה נעימות עליונה שמאירה ומהנה לכל, כמו שנאמר (תהלים פו) לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. מה זה ולבקר בהיכלו? הינו שפתוב (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא.

אמר לו, אבא, כמה זמן נתנו לי בעולם הזה? אמר לו, אין רשות ולא מודיעים לאדם, אבל בהלולא הגדולה של רבי שמעון תהיה עורך שלחנו, כמו שנאמר צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו.

בין כף התעורר רבי יצחק, והיה צוחק ופניו מאירים. ראה רבי שמעון, והסתפל בפניו. אמר לו, דבר חדש שמעת? אמר לו, ודאי. אמר לו. השתטח לפני רבי שמעון.

למדנו, מאותו יום היה רבי יצחק אוחו את בנו בידו ומלמד אותו תורה, ולא היה עוזב אותו. כשהיה נכנס לפני רבי שמעון, הושיב את בנו בחוץ, וישב לפני רבי שמעון, והיה קורא לפניו, (ישעיה לח) ה' עשקה לי ערבני.

למדנו, באותו יום תקיף ומפחיד של האדם, כשמגיע זמנו להסתלק מהעולם, ארבעת צדדי העולם עומדים בדין הקשה, ומתעוררי דינים מארבעת צדדי העולם, וארבעה קשרים ניצים, וקטטה נמצאת ביניהם, ורוצים להפריד כל אחד לצדו.

הברז יוצא ומכריז באותו העולם, ונשמע במאתים שבעים עולמות. אם צדיק הוא - כל

לשבעין פתרין עלאין. ומתמן אתפתחו ארחין לעתיקא סתימאה דכלא, למחמי בהווא נעימותא עלאה דנהרא, ומהניא לכלא. כמה דאת אמר, (תהלים כז) לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. מהו ולבקר בהיכלו. הינו דכתיב, (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא.

אמר ליה, אבא, כמה זמנא יהיבו לי בהאי עלמא, אמר ליה, לית לי רשותא ולא מודעי ליה לבר נש. אבל בהלולא רבא דרבי שמעון, תהא מתקן פתוריה. כמה דאת אמר, (שיר השירים ג) צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו.

אדהכי אתער רבי יצחק, והוה חייך, ואנפוי נהירין. חמא רבי שמעון, ואסתפל באנפוי. אמר ליה, מלה חדתא שמעתא. אמר ליה, ודאי. סח ליה, אשתטח קמיה דרבי שמעון.

האנא, מההוא יומא, הוה (ד ריח ע"א) רבי יצחק אחיד לבריה בידיה, ולעי ליה באורייתא, ולא הוה שבקיה. פד הוה עאל קמיה דרבי שמעון, אותביה לבריה לבר, ויתיב קמיה דרבי שמעון, והוה קרי קמיה (ישעיה לח) ה' עשקה לי ערבני.

תנא, בההוא יומא תקיפא ודחילו דבר נש, פד מטי זמניה לאסתלקא מעלמא, ארבע סטרין דעלמא קיימין בדינא תקיפא, ומתערין דינין מארבע סטרי עלמא. וארבע קשורין נצאן, וקטטותא אשתפח ביניהו, ובעיין לאתפרשא כל חד לסטרוי.

ברזא נפיק ומכרזא בההוא עלמא, ואשתמע במאתן ושבעין עלמין.